

The National Police Academy also provides educational training for superintendents designated for assignments as the chief of a police station. This is the highest-level educational training course available for police officers.

ФЕНОМЕН ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРОСВІТНИЦТВА ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ В УКРАЇНИ

Курсант 207 навчальної групи **Цегельний Б.М.**

Науковий керівник: доцент кафедри філософії права та юридичної логіки НАВС кандидат педагогічних наук, доцент **Роговенко М.М.**

Просвітництво – це найважливіший феномен європейських країн XVIII століття. За своєю назвою Просвітництво є сукупністю антифеодальних ідей, які були формою самосвідомості нового суспільного класу – буржуазії. Головні ідеї цього періоду відображають бачення людини в добу Нового часу. Людина постає як неповторна індивідуальність та особистість. Для цього часу характерна непохитна впевненість у величі людського розуму. Розум у просвітителів – головний засіб поступового еволюційного перетворення феодального суспільства на суспільство, засноване на принципах розуму і справедливості шляхом морально-політичного і естетичного виховання громадян.

Ідеологія і філософія Просвітництва дуже вплинули на всі сфери життя суспільства.

Ідеї просвітителів живі й понині у прагненні людства до загальнолюдських гуманістичних цінностей, а лідери Просвітництва залишаються прикладом самовідданої боротьби за нові ідеали. Важливо прослідкувати зв'язок між ідеями доби Просвітництва та сучасністю. Адже саме завдяки цим ідеям стало можливим запропонувати теоретично і втілити практично

нову концепцію суспільства та держави. По суті саме Просвітництву ми завдячуємо поняттями громадянського суспільства та правової держави. Ці ідеї справили неоціненний вплив на розвиток гуманістичної та суспільно-політичної думки України. Цим обумовлена актуальність теми дослідження.

Об'єктом дослідження є Доба Просвітництва як історичне явище.

Предметом дослідження є провідні ідеї діячів західноєвропейського та українського Просвітництва

Мета дослідження: дослідити основні ідеї представників західноєвропейського Просвітництва та визначити особливості українського Просвітництва.

Робота складається із вступу, трьох розділів, висновків та списку використаної літератури.

У результаті опрацювання першого розділу було показано, що французьке Просвітництво було й донині залишається школою європейської філософської культури. Видатними представниками Просвітництва у Франції стали мислителі, письменники і вчені – Шарль Луї Монтеск'є, Вольтер, Жан Жак Руссо, Дені Дідро, Габріель Маблі, Жан Лерон Д'Аламбер та інші. Головна увага просвітників була прикута до проблем людського буття, буття суспільства, історії та перспектив розвитку людства.

В другому розділі показано, що на відміну від французького англійське Просвітництво, віддзеркалюючи настрої демократичних сил суспільства, мало поміркований характер. Зокрема, англійський просвітник-філософ Джон Локк покладав великі надії не на революцію, а на поступове, еволюційне перетворення суспільства на принципах розуму і справедливості шляхом морально-політичного виховання громадян.

Інші англійські просвітники також наголошували на ролі моральності в людському житті та суспільних стосунках. Разом з тим, англійське просвітництво мало і свої особливості, зокрема це пропаганда ідей вільнодумства та критика релігії.

Не менш значним був і вклад німецьких діячів у Просвітництво – Х.Вольфа, Е.Лессінга, Й.Г.Гердера. Вони різко критикували феодальний деспотизм і обстоювали ідеї демократичного оновлення Німеччини.

Російське Просвітництво представлене іменами видатних учених та громадських діячів: М.В.Ломоносова, Я.П.Козельського, Д.С.Анічкова, М.І.Новікова, О.М.Радіщева, П.Я.Чаадаєва, які суспільний прогрес пов'язували з розвитком освіти, просвітництва і ремесел.

У третьому розділі проаналізовано та визначено особливості просвітництва в Україні. Доведено, що розвиток, поширення ідей Просвітництва в Україні був обумовлений високим рівнем духовної культури. Особливостями українського просвітництва, було те, що, по-перше, воно поширювалося в рамках феодального суспільства, організаторами системи освіти були в основному церковні діячі. По-друге, в Західноєвропейському просвітництві виділяється два напрямки – науково-просвітницьке та етико-гуманістичне, в Україні ж – переважно етико-гуманістичне. Звернення до внутрішнього світу людини, до духовності, самосвідомості особистості, орієнтації її у світі духовних цінностей – от головне завдання виховання, освіти людини і філософії, як одного із засобів освіти в Україні.

За результатами проведеного дослідження зроблено наступні висновки:

1. Просвітницькі ідеї мали антирелігійну спрямованість. Його метою були критика основ феодальної ідеології, боротьба за віротерпимість, за волю наукової і філософської думки.

2. Головним засобом перетворення суспільства для Просвітників був розум. Людина повинна відповідати розумній гармонії природного світу, а тому його треба просвітити, дати освіту.

3. Погляди Просвітників були засновані на історичному оптимізмі. Просвітителі вірили в людину, її розум і світле майбутнє, вважали її творцем історії.